

ה"ת 41697/03/16 - חכם אבו עסב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 41697-03-16 אבו עסב נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
המבקשת	חכם אבו עסב
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

ב"כ המבקש: עו"ד ריאד סואעד ועו"ד פח'רי רסאס

ב"כ המשיבה: עו"ד דניאל זוהר

החלטה

לפניי בקשה להחזרת תפוס - רכב מסוג פורד פוקוס, מ"ר 88-257-14 (להלן - **הרכב**). המבקש טוען לבעלות ברכב. המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי דינו של הרכב להיות מחולט הואיל ושימש לביצוע עבירה.

העובדות

מר חכם אבו עסב (להלן - **המבקש**), טוען לבעלות ברכב נשוא הבקשה, הגם שאין מחלוקת כי הרכב אינו רשום על-שמו. ממכלול החומר שהוצג לי ועל-סמך הטיעונים במהלך שני דיונים שהתקיימו בעניין, עולים הפרטים הבאים:

א. הרכב שהיה ברשות חברת "סנטרל פארק" נמכר למר אבו פרחא ביום 22.11.2015 (הסכם מכירת הרכב סומן 1);

ב. מר אבו פרחא מכר את הרכב למבקש ביום 28.11.2015 (הסכם מכירת הרכב סומן 2);

ג. המבקש ומר עמאד גית (להלן - **גית**) ביצעו עסקת חליפין ביום 24.12.2015, במסגרתה מכר גית למבקש רכב ותמורתו קיבל את הרכב נשוא הבקשה, תוך שהוסכם על תשלום נוסף, שטרם מומש ואמור היה להתבצע עד ליום 24.1.2016 (מסמך בכותרת "הסכם" ו"תצוגת רכב אבו יוסף" צורף כנספח לבקשה להחזרת תפוס).

ד. התשלום לא בוצע, שכן גית נעצר ביום 20.1.2016 בגין חשד לביצוע מספר עבירות של הסעת שוהים בלתי חוקיים, שביצעו גניבת טרקטור, ועבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע, כאשר אלו בוצעו באמצעות הרכב. גית נעצר והוגש נגדו כתב אישום בגין מעשים אלו, ובמסגרת כתב האישום התבקש גם חילוט הרכב.

ה. ביום 27.3.2016 הגיע גית להסדר טיעון עם המאשימה בתיקו העיקרי, במסגרתו הודה והורשע בעובדות שצוינו לעיל, ובביצוע עבירות של הסעת שוהים בלתי חוקיים ומתן אמצעים לביצוע פשע. במסגרת הצגת ההסדר נטען ע"י הצדדים, כי חילוט הרכב שנוי במחלוקת (העובדות בסעיפים האחרונים עולות מכתב האישום המתוקן ומפרוטוקול הסדר הטיעון והכרעת הדין בת"פ 15040-02-16). יצוין, כי המשך הדיון בתיקו של גית נקבע ליום 29.5.2016.

המבקש טוען, כי הוא המחזיק החוקי ברכב, וכי יש להשיב לו את הרכב, מכיוון שהעסקה בינו לבין גית לא הושלמה. המשיבה טוענת, כי אין מקום להיעתר לבקשה, הואיל והרכב שימש לביצוע העבירות שבהן הורשע גית, והיא מפנה בהקשר זה להודאתו במיוחס לו וכן לתיק החקירה אשר הושאר לעיוני. מעבר לכך טוענת המשיבה, כי יש טעם לפגם בכך שאותו משרד עורכי דין מייצג הן את המבקש והן את גית, שלכאורה הנם בני-פלוגתא בעניין הרכב.

כאמור, התקיימו שני דיונים. בראשון טענו הצדדים, והמבקש העיד תחת אזהרה, כשמעדותו עלה הצורך לזמן לדיון את מר אבו פרחא ממנו נרכש הרכב, וכן להמציא מסמכים נוספים, הנוגעים ל"שרשרת הבעלות" של הרכב. הדיון השני נדחה פעמיים, לנוכח בקשת אחד הצדדים ולנוכח נסיבות אישיות שלי. לדיון השני התייצבו שוב הצדדים, אך מר אבו פרחא לא התייצב, אך הוגשו המסמכים שסומנו 1 ו-2, אך איש לא נחקר לגביהם. נטען, כי מר אבו פרחא לא יכול היה להתייצב מכיוון שלא קיבל אישור להיעדר ממקום עבודתו.

דיון והכרעה

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי במסמכים שהוגשו מצד המבקש, ובתיק החקירה שהגישה המשיבה, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

ראשית, אין מחלוקת כי הרכב שימש לביצוע העבירות של הסעת שוהים בלתי חוקיים ובמתן אמצעים לביצוע פשע. גית הודה והורשע בכך במסגרת התיק הפלילי העיקרי. העובדה שיש מחלוקת בשאלת החילוט, אינה מפחיתה מהודאת גית בכך שעשה שימוש ברכב לצורך ביצוע העבירה. יצוין, כי על-פי העובדות בהן הודה, הסיע במשך שלוש פעמים שני שוהים בלתי חוקיים בין ה-18 ל-20 בינואר השנה, כשבין לבין גנבו שני השוהים הבלתי חוקיים טרקטור, וביקשו מגית להובילם ממקום למקום, וכן להוביל עבורם דלק לצורך תדלוק הטרקטור. מכאן שאין מדובר ב"מעידה" חד פעמית, אלא באירוע מתמשך ומורכב, שהרכב היה בו החוט המקשר, המאפשר את ביצוע העבירות בכללותן. לנוכח ההודאה, אין להידרש אף לחומר החקירה, ואולם מעבר לדרוש אצוין, כי גם מחומר החקירה עולה, כי גית אמר בחקירתו מיום 21.1.2016 בשעה 09:10: "לגבי הגבר שאין לו אישור כניסה ואני הסעתי אותו ברכב שלי מסוג פורד פוקוס צבע כחול כהה..." (ש' 6-7), ובהמשך אמר: "אני יודע שזה טעות שאני מסיע ברכב שלי הפרטי, אבל אני רוצה להכניס דמי כיס 100 או 200 ₪ כדי שיהיה לי כסף" (ש' 27-28). מכאן, שגית טוען שהרכב הוא שלו, ושעשה בו שימוש לביצוע

עבירה ביודעין ועל-מנת להרוויח "דמי כיס" בשל חסרון כיס.

שנית, הגם שאני מוכן לקבל כלשונם את ההסכמים שהוצגו לי בדבר "שרשור" הרכב (נספחים 1 ו-2), הרי שאין בהם כדי להועיל למבקש. ככל שקיימת מחלוקת בינו לבין גית בעניין אי-תשלום יתרת הסכום בגין רכישת הרכב, שלכאורה תביא להשבת הרכב אליו בשל ביטול ההסכם ביניהם, הרי שעל הדבר להתברר בערכאה אזורית ולא במסגרת הליך זה. העובדה שגית הודה שהרכב הוא "שלו" ושהשתמש בו לצרכי עבירה, די בה כדי לעמוד בנטל, לקשור את הרכב לגית, ולביצוע העבירה.

שלישית ואחרונה - הרכב נתפס בהתאם לסמכות הנתונה למשטרה בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 בסעיף 32(א), כאשר החלופה הרלבנטית הנה, כי הרכב שימש אמצעי לביצוע העבירה. סעיף 39 לפסד"פ מסמך בית משפט הדין בעניין הפלילי, לחלט את התפוס. לא נטען, ולא מצאתי כל פגם באופן תפיסת הרכב, ובוודאי שלא ניתן לטעון כי אין קשר בין הרכב לבין ביצוע העבירה.

סוף דבר. לנוכח כל האמור, אני דוחה את הבקשה. התפוס יישאר בידי המשטרה, והדין בדבר חילוטו יידון בפני הערכאה הדנה בעניינו של גית.

המזכירות תשלח החלטתי לצדדים וכן תדאג להודיע לתביעות ירושלים לסור ללשכתי לקחת את תיק החקירה (3 קלסרים).

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ה' ניסן תשע"ו, 13 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.